

PODDOIĆ (1) *vb pf*

inf poddoić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Przystawić młode pod matkę, aby ssało [co (żywotne)]: Irrumare agnos, Poddoić yągnięta/ podładzić pod owce. Mącz 360b.

Formacje współrdzenne cf DOIĆ.

KW, MM